

КРИТЕРІЇ, ПОКАЗНИКИ ТА РІВНІ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Кравець Р. А.

доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри української та іноземних мов
Вінницького національного аграрного університету
ORCID ID: 0000-0002-7459-8645

У статті розкрито питання інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови в закладах вищої освіти як одного з пріоритетних напрямів модернізації сучасної освітньої системи. На основі аналізу наукових джерел уточнено сутність поняття «інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови» в контексті вищої освіти. Актуальність дослідження зумовлено необхідністю забезпечення якості іноземної підготовки здобувачів вищої освіти в умовах глобалізації, інтеграції до Європейського простору вищої освіти й зростання вимог до міжкультурної мобільності фахівців.

Обґрунтовано критерії інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови, визначено показники та охарактеризовано рівні їх сформованості. Описано нормативно-стратегічний критерій оцінювання рівня інтернаціоналізації освітнього процесу та лінгвістичної готовності здобувачів вищої освіти до міжкультурної професійної комунікації, що відображає ступінь відповідності змісту навчання іноземної мови міжнародним, національним та інституційним стратегіям інтернаціоналізації вищої освіти, а також його спрямованість на формування конкурентоспроможного фахівця у глобальному професійному середовищі. Доведено доречність інтеграції міжнародного, міжкультурного та професійного компонентів у зміст навчання іноземної мови відповідно до оцінювання інтернаціоналізації за змістово-інтегративним критерієм. Охарактеризовано доцільність та ефективність методів, форм, технологій навчання іноземної мови в умовах інтернаціоналізації за методико-технологічним критерієм. Конкретизовано мотиваційно-ціннісний критерій, який дає змогу сформулювати уявлення про ставлення здобувачів вищої освіти до інтернаціоналізованого навчання іноземної мови як ресурсу професійного зростання. Встановлено компетентнісно-результативний критерій, який свідчить про ефективність формування професійно значущих іноземних і міжкультурних компетентностей здобувачів освіти.

Запропонована система дає змогу здійснювати комплексну педагогічну діагностику стану й динаміки інтернаціоналізації змісту іноземної підготовки. Практичне значення дослідження полягає у використанні розроблених критеріїв, показників та рівнів у процесі проектування й оновлення навчальних програм, удосконалення методики навчання іноземних мов у дослідженнях, спрямованих на підвищення якості освіти.

Ключові слова: інтернаціоналізація, курикулум, лінгвістична готовність, академічна мобільність, міжнародна співпраця, комунікація.

Kravets R. A. Criteria, indicators and levels of internationalization of the content of foreign language teaching in higher education institutions

The article addresses the issue of internationalization of the content of foreign language teaching in higher education institutions as one of the priority directions for modernization of the contemporary educational system. Based on the analysis of scholarly sources, the essence of the concept "internationalization of the content of foreign language teaching" has been clarified in the context of higher education. The relevance is determined by the need to ensure the quality of foreign language training of higher education students under conditions of globalization, Ukraine's integration into the European Higher Education Area and the increasing requirements for intercultural and professional mobility.

The criteria for the internationalization of the content of foreign language teaching have been substantiated, relevant indicators have been identified, and the levels of their formation have been characterized. The normative-strategic criterion for assessing the level of internationalization of the educational process and students' linguistic readiness for intercultural professional communication has been described. This criterion reflects the degree to which the content of foreign language education corresponds to international, national and institutional strategies for the internationalization of higher education, as well as its focus

on developing a competitive specialist in the global professional environment. The relevance of integrating international, intercultural and professional components into the content of foreign language teaching in accordance with the content-integrative criterion of internationalization assessment has been substantiated. The expediency and effectiveness of methods, forms and technologies of foreign language teaching have been characterized through the methodological and technological criterion. The motivational value-based criterion has been specified, enabling determination of students' attitudes toward internationalized foreign language teaching as a resource for professional development. The competence-based and result-oriented criterion has been identified, indicating the effectiveness of forming professionally significant foreign language and intercultural competencies.

The proposed system provides comprehensive pedagogical diagnostics of the state and dynamics of the internationalization of foreign language training content. The practical significance lies in applying the developed criteria, indicators and levels in designing and updating curricula, improvement of foreign language teaching methodology and in enhancing the quality of education.

Keywords: *internationalization, curriculum, linguistic readiness, academic mobility, international cooperation, communication.*

Вступ. Нинішній етап розвитку вищої освіти характеризується посиленням процесів глобалізації, академічної мобільності, міжкультурної взаємодії та інтеграції національних освітніх систем у міжнародний освітній простір. У цих умовах інтернаціоналізація вищої освіти постає як стратегічний пріоритет освітньої політики багатьох країн, зокрема України, що задекларовано в нормативно-стратегічних документах і концепціях розвитку освіти [1; 5; 6]. Особливого значення у цьому контексті набуває інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови, оскільки саме іноземна мова є ключовим інструментом міжкультурної комунікації, професійної мобільності та конкурентоспроможності фахівців на глобальному ринку праці.

Попри зростання наукового інтересу до проблеми інтернаціоналізації, у практиці університетів залишається актуальною проблема відсутності чітко структурованого інструментарію для оцінювання рівня інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови. Досі недостатньо розробленими є критерії, показники та рівні, які б уможливили об'єктивний аналіз результативності стану й цього процесу, забезпечили його науково обґрунтоване планування й моніторинг. Це ускладнює впровадження інтернаціоналізованого змісту навчання та знижує ефективність відповідних освітніх інновацій.

У вітчизняній педагогічній науці О. Дзеджула [3], Г. Клімова [2], К. Ковальова [3], Р. Кравець [3], О. Юмачікова [3] досліджують проблеми інтернаціоналізації в контексті інтеграції до Європейського простору вищої

освіти, модернізації освіти й забезпечення якості освітніх послуг. Питання міжнародної орієнтації освітніх програм висвітлює О. Локшина [4] під час аналізу трансформації змісту освіти в умовах євроінтеграції.

Аналіз наукових досліджень і публікацій [7; 8; 9; 10; 11; 12] свідчить про те, що окремі аспекти інтернаціоналізації вищої освіти доволі ґрунтовно висвітлено у працях закордонних учених. Зокрема, досліджують теоретичні засади інтернаціоналізації освіти, її стратегії та моделі, проблеми академічної мобільності, формування міжкультурної компетентності, а також питання інтеграції міжнародного та міжкультурного компонентів у навчальні програми. Значний внесок у дослідження міжнародного виміру навчання іноземних мов здійснили представники методичної науки. М. Байрам [7] обґрунтував модель міжкультурної комунікативної компетентності, яка стала теоретичною основою для інтеграції культурного та міжнародного компонентів у зміст мовної освіти. Наукова робота К. Крамш [10] зосереджена на культурному дискурсі в навчанні іноземних мов і формуванні «третього простору» між культурами, що безпосередньо корелює з ідеями інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови. Водночас у методичних працях інтернаціоналізація здебільшого аналізується фрагментарно – через оновлення навчального контенту, використання автентичних матеріалів або формування міжкультурної комунікативної компетентності. Недостатньо уваги приділено розробленню критеріїв, показників і рівнів інтернаціоналізації змісту

навчання іноземної мови, що зумовлює необхідність подальших наукових пошуків у цьому напрямі.

Метою статті є обґрунтування та визначення критеріїв, показників та рівнів інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови у закладах вищої освіти. Відповідно до поставленої мети передбачено розв'язання таких задач: проаналізувати наукові підходи до проблеми інтернаціоналізації вищої освіти й навчання іноземних мов; уточнити сутність поняття «інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови»; визначити та науково обґрунтувати критерії інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови; розробити показники й охарактеризувати рівні інтернаціоналізації; окреслити можливості використання запропонованих критеріїв, показників, рівнів в освітній практиці та педагогічних дослідженнях.

Методи та методики дослідження. Методологічну основу дослідження становлять положення системного, компетентнісного, міжкультурного та діяльнісного підходів, які забезпечують цілісне осмислення процесу інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови в закладах вищої освіти. Системний підхід уможливив розгляд інтернаціоналізації як багатовимірного педагогічного явища, що охоплює цільовий, змістовий, процесуальний, мотиваційно-ціннісний і результативний складники. Компетентнісний і міжкультурний підходи дали змогу зорієнтувати дослідження на формування лінгвістичної готовності здобувачів вищої освіти до ефективної професійної діяльності в міжнародному та полікультурному середовищі.

У ході дослідження було використано комплекс взаємопов'язаних теоретичних та емпіричних методів, адекватних поставленій меті й завданням. Теоретичні методи включали аналіз, синтез, узагальнення та систематизацію філософських, педагогічних і методичних джерел з проблем інтернаціоналізації вищої освіти й навчання іноземних мов; порівняльно-зіставний аналіз наукових підходів до визначення сутності інтернаціоналізації, її структурних компонентів та механізмів реалізації; моделювання – для розроблення критеріїв, показників і рівнів інтернаціоналі-

зації змісту навчання іноземної мови; абстрагування та конкретизацію – для уточнення ключових понять дослідження та логічного структурування теоретичних положень. Для перевірки обґрунтованості розроблених критеріїв і показників, виявлення реального стану інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови в практиці закладів вищої освіти застосовували такі емпіричні методи: анкетування й опитування науково-педагогічних працівників і здобувачів вищої освіти щодо особливостей упровадження міжнародного та міжкультурного компонентів у зміст навчання іноземної мови; педагогічне спостереження за організацією освітнього процесу й використанням інтернаціоналізованого навчального контенту; аналіз освітніх програм, робочих програм навчальних дисциплін, навчально-методичних матеріалів з іноземної мови задля виявлення рівня інтеграції міжнародного та міжкультурного вимірів; експертне оцінювання, що передбачало залучення фахівців у галузі методики навчання іноземних мов для визначення релевантності та валідності запропонованих критеріїв і показників. Для обробки отриманих результатів використовувалися методи якісного та кількісного аналізу, зокрема ранжування, узагальнення експертних оцінок, інтерпретація емпіричних даних.

Результати. Теоретичні засади інтернаціоналізації вищої освіти ґрунтовно розроблено у працях провідних зарубіжних учених. Однією з найбільш цитованих є концепція Дж. Найт [9], яка визначає інтернаціоналізацію як процес інтеграції міжнародного, міжкультурного та глобального вимірів у цілі, функції та результати діяльності закладів вищої освіти. Вона акцентує увагу на системному характері інтернаціоналізації та необхідності її реалізації саме на рівні змісту освітніх програм, а не лише через академічну мобільність.

Подальший розвиток ідей інтернаціоналізації навчального плану здійснила Б. Ліск [11], яка розробила концепцію інтернаціоналізації курикулуму. Дослідниця підкреслює, що інтернаціоналізований зміст навчання має забезпечувати формування у здобувачів вищої освіти глобальної перспективи, міжкультурної чутливості та здатності діяти в міжнародному професійному середовищі. Особливу увагу

Б. Ліск приділяє результатам навчання та їх узгодженню з міжнародними стандартами.

Проблема формування міжкультурної компетентності в контексті інтернаціоналізації освіти представлена у дослідженнях А. Гаален і Д. Дірдорф [8], які пропонують процесну модель міжкультурної компетентності. Їхні дослідження мають безпосереднє значення для навчання іноземних мов, оскільки доводять, що міжкультурна компетентність формується не спонтанно, а через цілеспрямовано інтернаціоналізований освітній зміст.

У контексті глобалізації освіти важливими є також напрацювання Б. Вехтера і С. Райхерт [12], які аналізують інституційні стратегії інтернаціоналізації та підкреслюють роль навчальних програм як ключового інструмента підвищення якості освіти. Вони наголошують на тому, що ефективність інтернаціоналізації значною мірою залежить від наявності чітких критеріїв її оцінювання.

Порівняльно-зіставний аналіз наукових підходів [2; 3; 4; 7; 8; 9; 10; 11] до визначення сутності інтернаціоналізації, її структурних компонентів та механізмів реалізації, моделювання, анкетування й опитування науково-педагогічних працівників і здобувачів вищої освіти щодо особливостей упровадження міжнародного та міжкультурного компонентів у зміст навчання іноземної мови, педагогічне спостереження, експертне оцінювання, ранжування, узагальнення експертних оцінок, інтерпретація емпіричних даних уможливили розроблення критеріїв, показників і рівнів інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови.

Нормативно-стратегічний критерій є одним з ключових критеріїв оцінювання рівня сформованості інтернаціоналізації освітнього процесу (або лінгвістичної готовності здобувачів вищої освіти до міжкультурної професійної комунікації та міжнародної співпраці) та відображає ступінь відповідності змісту навчання іноземної мови міжнародним, національним й інституційним стратегіям інтернаціоналізації вищої освіти, а також його спрямованість на формування конкурентоспроможного фахівця у глобальному професійному середовищі. До основних показників нормативно-стратегічного критерію доцільно

віднести узгодженість цілей і результатів навчання з міжнародними рамками та стандартами (CEFR, ESG, рекомендаціями ЄС); наявність у навчальних програмах компонентів глобальної, міжкультурної та академічної мобільності; інтеграцію професійно орієнтованих міжнародних тематик і кейсів; відповідність змісту курсу стратегії інтернаціоналізації закладу вищої освіти.

Змістово-інтегративний критерій відображає рівень інтеграції міжнародного, міжкультурного та професійного компонентів у зміст навчання іноземної мови. Його показниками є включення автентичних іншомовних матеріалів (професійних текстів, стандартів, публікацій); міждисциплінарна інтеграція іноземної мови з фаховими дисциплінами (CLIL, EMI-елементи); представленість різних культурних, професійних і наукових контекстів; спрямованість змісту на розв'язання реальних міжнародних професійних задач.

Методико-технологічний критерій характеризує доцільність та ефективність методів, форм, технологій навчання іноземної мови в умовах інтернаціоналізації. У рамках проведеного дослідження за методико-технологічним критерієм виокремлено такі показники інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови, як застосування інтерактивних і проєктних методів з міжнародною тематикою, використання цифрових та онлайн-ресурсів міжнародного освітнього простору, залучення здобувачів освіти до спільних міжнародних навчальних або віртуальних проєктів (COIL, eTandem), варіативність форм організації навчання з урахуванням міжнародного досвіду.

Мотиваційно-ціннісний критерій дає змогу сформуванню уявлення про ставлення здобувачів вищої освіти до інтернаціоналізованого навчання іноземної мови як ресурсу професійного зростання. Визначено такі мотиваційно-ціннісні показники: усвідомлення значущості іноземної мови для майбутньої професійної діяльності, мотивація до участі в програмах академічної мобільності та міжнародних проєктах, сформованість позитивних ціннісних орієнтацій на міжкультурну взаємодію, прагнення до саморозвитку в глобальному освітньому просторі.

Компетентнісно-результативний критерій свідчить про ефективність формування професійно значущих іншомовних і міжкультурних компетентностей здобувачів освіти. Його показниками виступають готовність до навчання і професійної діяльності в міжнародному контексті, рівень сформованості іншомовної професійної комунікативної компетенції, здатність до міжкультурної взаємодії в академічному та професійному середовищі, уміння використовувати іноземну мову для академічної мобільності, міжнародної співпраці, фахової комунікації.

Відповідно до поданих критеріїв визначено рівні інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови як засобу підвищення якості професійної підготовки здобувачів вищої освіти. Низький рівень вказує на те, що інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови фактично не реалізується або має декларативний характер. У цьому разі визначальними ознаками є відсутність чіткої орієнтації на міжнародні стандарти та стратегії; неінтегрований, локалізований зміст навчання; низький рівень іншомовної професійної та міжкультурної компетентностей; домінування репродуктивних методів навчання; слабка або відсутня мотивація до міжнародної професійної взаємодії; неготовність до використання іноземної мови в професійній діяльності.

На середньому рівні інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови має фрагментарний і несистемний характер, що обмежує її вплив на якість професійної підготовки. Середній рівень інтернаціоналізації характеризують часткова або формальна орієнтація на міжнародні стандарти, епізодичне використання міжнародного та міжкультурного матеріалу, фрагментарний рівень сформованості лінгвістичної готовності здобувачів вищої освіти до міжкультурної професійної комунікації та міжнародної співпраці, переважання традиційних методів навчання, ситуативна мотивація до міжнародної діяльності, труднощі у застосуванні іноземної мови в професійно значущих контекстах.

Достатнього рівня досягають тоді, коли інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови здійснюється послідовно, однак не завжди має системний і цілісний характер.

Для цього рівня типовими є такі ознаки: переважна відповідність навчального змісту міжнародним і національним вимогам; часткова, але логічно обґрунтована інтеграція міжнародного та професійного контекстів; достатній рівень сформованості іншомовної професійної комунікації; використання окремих інтерактивних і цифрових міжнародних ресурсів; позитивна мотивація до участі в міжнародних освітніх ініціативах; здатність виконувати професійні завдання з використанням іноземної мови в стандартних ситуаціях.

Атрибутивними характеристиками високого рівня інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови виступають повна відповідність змісту навчання міжнародним стандартам і стратегіям інтернаціоналізації; системна інтеграція професійного, міжкультурного та іншомовного компонентів; високий рівень сформованості іншомовної професійної та міжкультурної компетентностей; ефективно використання інноваційних методів і міжнародних освітніх технологій; стійка внутрішня мотивація до міжнародної академічної та професійної взаємодії; готовність і здатність діяти в реальному міжнародному професійному середовищі. На високому рівні інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови реалізується системно, цілісно та усвідомлено, забезпечуючи стійке підвищення якості професійної підготовки здобувачів вищої освіти.

Застосування комплексу зазначених теоретичних та емпіричних методів дослідження забезпечило наукову обґрунтованість, достовірність і відтворюваність результатів дослідження, а також створило підґрунтя для практичного використання розробленої системи критеріїв, показників і рівнів інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови в закладах вищої освіти.

Висновки. Інтернаціоналізація навчання іноземної мови відіграє важливу роль у формуванні лінгвістичної готовності майбутніх фахівців до виконання своїх професійних обов'язків у міжнародному контексті. Інтернаціоналізація змісту навчання іноземної мови – це комплексний процес інтеграції міжнародного виміру та культурної різноманітності у зміст, методи та цілі вивчення іноземної мови, спрямований на підго-

товку здобувачів вищої освіти до ефективної міжкультурної комунікації, розширення їхньої академічної мобільності й інтеграції у світову освітню спільноту, виходячи за межі суто мовних навичок до розуміння різних культур. Це не лише вивчення мови, але й діалог культур у глобальному вимірі, що включає міжнародне співробітництво й адаптацію до світових освітніх стандартів. Розроблені критерії, показники та рівні дають змогу комплексно підійти до розуміння та діагностики ключових аспектів інтернаціоналізації змісту навчання іноземної мови, які охоплюють такі напрями роботи: включення міжнародних тем та реалій у навчальний процес; розуміння інших культур, їхніх цінностей, норм поведінки, що є основою для діалогу культур; академічна мобільність; формування глобальної свідомості, підго-

товка до життя та роботи в умовах глобалізації, яка вимагає володіння іноземними мовами як інструментом міжнародної співпраці; приведення змісту та методів навчання у відповідність до міжнародних освітніх вимог. Отже, науково обґрунтовані й апробовані нормативно-стратегічний, змістово-інтегративний, методико-технологічний, мотиваційно-ціннісний та компетентнісно-результативний критерії уможливають цілеспрямований і системний підхід до оцінювання змісту навчання іноземної мови для забезпечення підготовки висококваліфікованих фахівців, здатних до міжкультурної взаємодії та успішного функціонування у міжнародному середовищі.

Публікація підготовлена у рамках виконання стипендіальної роботи Верховної Ради України.

Список використаних джерел

1. Про вищу освіту: Закон України № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>.
2. Клімова Г. Інтернаціоналізація вищої освіти в умовах глобальних викликів. *Вісник Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія*. 2021. № 1. С. 185–205.
3. Кравець Р., Джеджула О., Ковальова К., Юмачікова О. Теоретичні й методичні основи формування лінгвосоціокультурної компетентності майбутніх фахівців аграрної галузі в контексті інтернаціоналізації ЗВО. Вінниця: ТОВ «Твори», 2022. 392 с.
4. Локшина О. Стратегія європейського співробітництва у галузі освіти і навчання у 2021–2030 рр. як євроінтеграційний орієнтир для української освіти. *Український педагогічний журнал*. 2022. № 4. С. 5–17.
5. Стратегічний план діяльності МОН до 2027 року. URL: <https://mon.gov.ua/strategichniy-plan-diyalnosti-mon-do-2027-roku>.
6. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки. URL: <https://mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslikh/strategiya-rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-na-2022-2032-roki>.
7. Byram M. *Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence*. Bristol: Multilingual Matters, 2020. 200 p.
8. Deardorff D., Gaalen A. Assessing Internationalization Outcomes. In D.K. Deardorff, H. de Wit, B. Leask, & H. Charles (Eds.). *The handbook of International Higher Education*. New York: Routledge, 2023. P. 147–164.
9. Knight J. Higher Education Internationalization: Concepts, Rationales, and Frameworks. *Revista REDALINT. Universidad, Internacionalización E Integración Regional*. 2021. Vol. 1. № 1. P. 65–88.
10. Kramsch C. *Context and Culture in Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press, 1993. 295 p.
11. Leask B. Rethinking the Internationalization of Higher Education as a Transformational Educational Endeavor. *International Higher Education*. 2025. № 123. P. 23–24.
12. Reichert S., Wächter B. *The Globalisation of Education and Training: Recommendations for a Coherent Response of the European Union*. Brüssel: Directorate-General for Education and Culture, European Commission, 2000. URL: <https://kansalliskirjasto.finna.fi/Record/helka.9929391583506253>.

References

1. Zakon Ukrainy № 1556-VII “Pro vyshchu osvitu” [Law of Ukraine № 1556-VII “On Higher Education”]. Retrieved 8 January 2026 from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> [in Ukrainian].
2. Klimova, G. (2021). Internatsionalizatsiia vyshchoi osvity v umovakh hlobalnykh vyklykiv [Internationalization of Higher Education in Conditions Global Challenges]. *The Bulletin of Yaroslav Mudryi National Law University*, 1, 187–202 [in Ukrainian].

3. Kravets, R., Dzhedzhula, O., Kovaliova, K., & Yumachikova, O. (2022). Teoretychni i metodychni osnovy formuvannia lnhvosotsiokulturnoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv ahrarnoi haluzi v konteksti internatsionalizatsii ZVO [Theoretical and Methodological Bases of Forming Future Agrarians' Linguo-Sociocultural Competence in the Context of the Internationalisation of HEIs]. Vinnytsia: "Tvory" [in Ukrainian].
4. Lokshyna, O. (2022). Stratehiia yevropeiskoho spivrobotnytstva u haluzi osvity i navchannia u 2021–2030 rr. yak yevrointehratsiinyi oriientyr dlia ukrainskoi osvity [2021–2030 European Cooperation Strategy in the Field of Education and Training in as a European Integration Benchmark for Ukrainian Education]. *Ukrainian Educational Journal*, 4, 5–17 [in Ukrainian].
5. Stratehichnyi plan diialnosti MON do 2027 roku [Strategic Activity Plan of MES until 2027]. Retrieved 8 January 2026 from <https://mon.gov.ua/strategichniy-plan-diyalnosti-mon-do-2027-roku> [in Ukrainian].
6. Stratehiia rozvytku vyshchoi osvity v Ukraini na 2022–2032 roky [Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022–2032]. Retrieved 8 January 2026 from <https://mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslikh/strategiya-rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-na-2022-2032-roki> [in Ukrainian].
7. Byram, M. (2020). Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence. Bristol: Multilingual Matters [in English].
8. Deardorff, D., & Gaalen, A. (2023). Assessing Internationalization Outcomes. In D.K. Deardorff, H. de Wit, B. Leask, & H. Charles (Eds.). *The handbook of International Higher Education*. New York: Routledge, 147–164 [in English].
9. Knight, J. (2021) Higher Education Internationalization: Concepts, Rationales, and Frameworks. *Revista REDALINT. Universidad, Internacionalización E Integración Regional*, 1 (1), 65–88 [in English].
10. Kramsch, C. (1993). Context and Culture in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press [in English].
11. Leask, B. (2025). Rethinking the Internationalization of Higher Education as a Transformational Educational Endeavor. *International Higher Education*, 123, 23–24 [in English].
12. Reichert, S., & Wächter, B. (2000). The Globalisation of Education and Training: Recommendations for a Coherent Response of the European Union. Brüssel: Directorate-General for Education and Culture, European Commission. Retrieved 8 January 2026 from <https://kansalliskirjasto.finna.fi/Record/helka.9929391583506253> [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 01.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 04.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.05.2026